

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

VACCINA.

DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS

DE

VACCINA:

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, SS. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NECNON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu, et
Nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto;

Pro Gradu Doctoris,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

CAROLUS BEST,

ANGLO-BRITANNUS,

SOCIET. REG. MED. EDIN.

PRÆSES ANNUUS.

Ad diem 24. Junii, horâ locoque solitis.

—Ad illam pestem comprimendam, extinguendam, funditùs
delendam, nata esse videtur. CICERO.

“ Te mater omnis, te lachrymabilis
Adcurret uxor, ne caducum
Orba virum puerosque ploret :
Sen confluentes forte timet notas
Decora virgo ; tu faciem eripis
Periclitantem, protegisque
Delicias juvenum futuras.”

EDINBURGI :

EXCUDEBANT ADAMUS NEILL ET SOCII.

1801.

Digitized by the Internet Archive
in 2020 with funding from
Wellcome Library

VIRO REVERENDO

FRANCISCO BEST,

PATRI, MONITORI, AMICO,

STUDIORUM PRIMITIAS

OFFERT

FILIUS.

ARGUMENTUM

2	De vaccinis fortibus, seu nigris
3	Historia morbi
4	Signa in vaccis, VIRUS REVERSIVO
5	Signa in mulieribus
6	Vaccinatio morbi (MORBUS)
7	De omni vaccina
8	De vaccina miti
9	Morsus canis rabiosi (MORBUS)
10	Confectio tabi
11	Indicia, proferuntur et reprobantur morbi
12	Curatio morbi
13	Abortus
14	Pannus
15	Tubercula
16	Pustulae secundariae
17	Variolae tuberculosae secundariae
18	Quaestio generalis ad vaccinas pertinet

ARGUMENTUM.

De vaccina fortuita, seu nativa, - - -	Pag. 2
Historia morbi, - - -	ib.
Signa in vaccis, - - -	3
Signa in mulgentibus, - - -	4
Vaccarum morbi vaccinam simulantes, -	5
De ortu vaccinae, - - -	7
De vaccina infectiva, - - -	14
Monita de falsae vaccinae causis, -	ib.
Conservatio tabi, - - -	ib.
Indicia, progressio et <i>characteres</i> morbi,	16
Curatio medica, - - -	20
Abnormia, - - -	22
Papulae, - - -	ib.
Tubercula, - - -	23
Pustulae secundariae, - - -	ib.
Variolae supervenientes vaccinae, -	24
Quaedam generalia ad vaccinam pertinentia,	27

DISSERTATIO MEDICA

IN AUCTORALIS

Quocirca opinari mihi fas fit, morbos certas habere periodos, quòdque ficut alii morbi olim extitere, qui vel jam occiderunt penitùs, vel saltem rarissimè comparent, ita qui nunc regnant morbi, aliquando demum intercident, novis cedentes speciebus, de quibus nos ne minimùm quidem hariolari ~~videmus.~~ **valemus.**

SYDENHAM. Op. p. 241.

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

VACCINA.

QUOT incrementa scientia, quot præci-
pue medicina, intra paucos annos ac-
cepit, haud quisquam ignorat. Philosopho-
rum medicorumque industria, non modò vias
notas excoluit et ampliavit, verùm etiam tra-
mites novos ostendit, feliciterque patefacit.
Hæc inter inventa si ea clarissima habenda

A

sint,

sint, quibus hominum miseriam et ærumnæ maximè minuuntur, Vaccina certè nuper reperta, primos sibi jure vindicat honores. Spes quæ exindè jucunda exoritur, sævum et exitiosum morbum extirpandi, haud sine oblectatione a quoque benevolo conspicietur; neque facilis commemoratio, quantæ JENNER eximio gratiæ debentur, cujus felix indagatio hoc beneficium insigne hominibus vulgavit. Utiles etiam et PEARSON et WOODVILLE labores, neque quenquam latent, neque cujusquam in memoria sine honore habentur.

DE VACCINA FORTUITA SEU NATIVA.

LENIS et innocuus morbus, hâc brevi dissertatione paucis describendus, per ignotum temporis spatium ruricolis innotuit. Inter vaccas invenitur,

invenitur, in australibus et occidentalibus Angliæ regionibus; iis autem quæ vergunt ad septentrionem, in Caledonia aut in Cambria, vestigia ejus adhuc nulla deprehensa sunt. In Hibernia, viciniâ *Corragiæ* (Cork), diu ut perhibetur rusticis notus est, et linguâ regionis antiquâ *Shunagh* appellatus*: nusquam autem nisi in locis primùm memoratis, quifquam eum medicus hætenùs conspexit.

Vernâ tempestate, præsertim humidâ et pluviosâ, vaccina inter armenta sæpissime apparet. Primùm in vaccæ papillas, formâ vesicularum humorem in se limpidum continentium, observatur. Colorem cœruleum aut lividum, et concavam superficiem hæ vesiculæ ostendunt, et inflammatione erythematosa ac tumore circumdantur.

Signa in
vaccis.

Mox

* Vid. BARRY, apud "Medical and Physical Journal."

Mox pustulæ irregulares deveniunt, et nisi cura tempestivè adhibita fit, in ulcera permolesta vel etiam phagedænica transeunt. Vacca nonnunquam leniter ægrotat, cibi appetentia, lactisque secretionem, paululùm imminutis.

Signa in
mulgenti-
bus.

Nec longum tempus et mulgentes morbo inficiuntur: subcœruleæ et exiguæ vesicationes rubore circumcinctæ, in manus videntur, quæ brevi in pustulas concavas et rotundas crescunt. Humore absorpto, in glandulis axillarum tensio atque dolor sentiuntur, subsequens lassitudine, algore, nausæâ, cephalalgia, pulsu frequenti, et aliquando etiam leni delirio*. Hæc symptomata unum vel tres vel quatuor dies plerumque perdurant; exempla autem enarrantur, in quibus per tres
etiam

* Vid. "JENNER'S Inquiry."

etiam hebdomadas medico auxilio opus esset *. Pustulæ maturæ sæpe non illicò crustis obducuntur, sed ulcera, ut in vacca, dolentia vel phagedænica fiunt.

Infitione designatâ, ex pustula vel vaccæ, vel alicujus fortuitò a vacca infecti, similis sed mitior morbus excitatur, qui eodem modo infitione, alio ad alium, ad infinitum extendatur; et quicumque vel hoc vel illo modo morbum semel perpeffus fit, tutus per totum vitæ decursum a variolarum contagione manebit.

Præter suprâ memoratum, aliis uberum morbis vaccæ opportunæ sunt; cùmque illis nulla infit facultas variolis intactum quemvis affervandi, multi est signa et notas cognoscere, quæ falsum verumque morbum distinguunt. Pustulæ spurix colore isto cœruleo concavâ-

que

Vaccarum morbi vaccinam stimulant.

* Vid. "Med. and Phys. Journal."

que figurâ, qui verum in vacca morbum semper comitantur, omninò carent; inflammatione erythematosâ rariùs cinguntur, summam solummodò cutem afficiunt, citóque sine ulceratione in crustas definunt: haud tamen secùs ac verà vaccina, ulcera dolentia mulgentibus impertiunt. Mutatio jejuni et ficci hyemis pabuli, herbæ nutrienti et succulentæ veris, vaccas his spuriiis eruptionibus obnoxias efficit; plurimæque uberis irritationes, quales vituli lactantes, dura mulgentium tractatio, morfus vel punctio venenata muscarum, aut diuturna lacte distentio, singula vel conjuncta inter causas excitantes agnoscuntur.

Spuriæ vaccinæ in homine etiam aliæ causæ existunt, neque minùs attentione dignæ: hæ autem postea enumerandæ.

DE ORTU VACCINÆ.

DE ortu seu causa vaccinæ nuper inter medicos multùm disceptatum est. JENNER hunc morbum oriri arbitratur, secretionem calcium equi, *specie quâdam morbi*, qui Anglicè *Grease* appellatur, laborantis. Materiem hanc morbidam vaccæ papillis admoveri existimat per famulum, in equis curandis, et vaccis mulgendis, alternè occupatum.

Non defunt argumenta quæ hanc opinionem adjuvant.

1. In illis solummodo regionibus, ubi ab eodem famulo vaccæ et equi curantur, morbus adhuc certè compertus est.

2. Sanies calcium equi morbum veræ vaccinæ admodum similem in stabulariis sæpius parit*.

3. Ab

* Hujusmodi exempla plurima auctoribus de vaccina prolata sunt; et unum nuper vulgatum est, in quo

3. Ab homine quo morbus ex equi calce acceptus est, JENNER infitione puerum infecit; pustulamque pustulâ vaccinae vix caractere diversam, eademque systematis affectione comitatam, excitavit.

4. Plurimi ex equo infecti, postea variolarum contagioni non obnoxii reperti sunt.

5. Ex calcis equini humoris admotu, uno quidem exemplo verus in vacca morbus excitatus est*.

6. Vaccina

quo idem iste color cœruleus, ipsâ vaccinâ proditus, sese haud obscure ostendit. — Vid. “ Med. and Phys. Journal.”

* Vid. TANNER, in “ Comparative Statement of Facts.” — Hic attamen memorandum, quod quinque dies ante fanem calcium equi admotam, humor pustulæ vaccinae eodem ipsi loco admotus fuisset; atque haud absimile videtur, partem inoculatam per faniei equinae acrimoniam ita sensilem evadisse, ut tabi vaccinei aliter inertis et perituri contagium suscepisset. Certè igitur experimento non omninò fidendum.

6. Vaccina sæpe exoritur in prædio, quando nulla morbo vacca laborans in armentum accepta est. Cùm tamen haud ulla extant exempla ortûs spontanei cujuslibet ex tabo specifico provenienti morbi, putà variolæ, rubeolæ, aut syphilitidis, a comparatione inferre non injustum videtur, vaccinam quoque nunquam ultrò oriri : atque si hæc ex comparatione inductio iusta habeatur, manifestæ et potenti, quàm incompertæ et ignotæ causæ morbum ascribere, magis rationi consentaneum appareret.

Objicitur intereà huic opinioni, dissimilitudo inter calcium equi et uberum vaccæ affectum, quæ analogiæ et rationi contraria existimatur. Omnibus autem percognitis exemplis, contagii ab altero ad alterum animalium genus communicati, a morbo eadem immutationes subeuntur. In *rabie canina*, per totum morbi decursum, canis sine incommodo

fluida haurit * : eodem in morbo hominem afficiente, levissimum quidem haurire conamen, vel etiam aquæ ab altero in alterum vas effluentis strepitus, horrendas convulsiones ciet. Sensuum internorum conditio, et inter acceptum morsum et morbi exortum temporis spatium, in homine et cane insigniter diversum, hanc immutationem non minùs ostendunt. Immutatio quam ipsa subit *vaccina*, satis manifestè apparet: in vacca pustulæ, coloris cœrulei aut livescantis, conspiciuntur; primâ autem in hominem insitione, color iste multùm immittitur, atque secundâ prorsùs evanescit. In vacca etiam pustulæ irregulares et dissimiles; in homine formam circularem semper induunt. Pustula in cute humana *humore equino* excitata, longiùs etiam differt a morbo cálcium equi. Ex his igitur liquet exemplis, morbi immutationem, transitu ex equo in vaccam,

naturæ

* HAMILTON "on Hydrophobia," vol. i. — HUNTER in "Med. and Chir. Transf." vol. i.

naturæ legibus omninò convenire: ac si in memoria simul teneatur, quantum partium quas aggrediuntur structurâ morbi immutantur*, dissimilitudo morborum ne minimum quidem contra sententiam, argumentum habenda est.

Ulterius objicitur, quòd a WOODVILLE, COLEMAN, aliisque, sæpe frustra tentatum sit, saniei calcium equi in vaccarum ubera infusione, vaccinam excitare. Hoc, quamvis argumentum solummodo negans contra opinionem præbeat, haud tamen dubiè veritati ejus aliquantò oppugnatur. Observandum autem experimenta nonnihil in hac re deficere; quòd
neque

* Insigne hujus rei exemplum præbetur, a podagra articulos, ventriculum, vel urethram afficiente; altero, nempe, inflammationem, altero forsan spasmus, alterâque blenorragiam, concitante; et inflammationis varietates ex partium structura pendentes, a cel. SMYTH, apud "Med. Communications," tam luculenter indicatæ et descriptæ, ejusdem rei plurima et conspicua documenta suppeditant.

neque necessariae proclivitati in vacca, nec *speciei* in equi calcibus morbi, fatis, ut videtur, spectatum esset.

Ad hoc argumentum nuper aliud, et primâ quidem specie, majoris etiam ponderis, additum est; morbum nempe frequenter in vaccis oriri, ubi nullum aut cum equis aut cum aliis ægrotantibus vaccis, commercium extiterat*: sed neque hoc, me quidem iudice, opinionem primariam subvertit. Nemo non sæpenumerò observavit, si ulcusculum in equi vel vaccæ cutem existat, vel si cuticula solummodò defricetur, quomodò muscæ frequentes et confertæ in partem confidant: nec jure quisquam negabit, quin muscæ, vel calcibus equorum, vel uberibus vaccarum ulceratis depulsæ et volitantes per agros, postea in aliarum haud vitiata ubera vaccarum confidant, inque hæc tabum vaccinæ deponant.

Fatendum

* Vid. "Aiken on the Cow-pox," edit. secund.

Fatendum attamen, plurima argumenta et testimonia deesse, priusquam de ortu vaccinae sine dubio differere licuerit.

Vix forsan memorare operæ pretium est, sed ne omninò quidem indagationis indignum esse videtur, non modò, num vaccina per muscas unquam propagatur, sed morfu venenato cujusdam generis muscæ, num etiam originem suam ducat? In Russia et Siberia exitiosus inter armenta haud insolitò morbus exoritur, ex muscarum (secundum auctores qui de natura ejus scripserunt) morfibus venenatis proveniens: quod autem notatu maximè dignum est, tactu, sicut vaccina, hominibus impertitur, et quanquam inter hos non ampliùs contagione propagatur, symptomatibus tamen haud minùs gravibus aut lethalibus stipatur*.

DE

* Vid. "Philosophical Magazine, August 1800."—
Vid. etiam "Voyages de PALLAS."

DE VACCINA INSITIVA.

Falsæ Vaccinæ in genere humano causæ.

DUÆ sunt causæ præter falsam vaccinam, quæ nisi caveantur, spurium in humano genere morbum excitare valent. Harum altera, tabi usurpatio est, quod vel diuturnâ conservatione, calore aut humiditate, aliâve minùs intellectâ causâ, vim suam pristinam et specificam amisit: altera, insitio est ichoris ex pustula, quæ quanquam humore veræ vaccinæ excitata, aut nunquam pustulæ vaccineæ notas ostendit, aut paulatim in ulcus simplex præteriit.

Spurii morbi, et ex hac et ex illa causâ provenientes, plurima apud auctores de variolis extant exempla; similesque causas similes in vaccina præstituras effectus, haud ferè quisquam dubitabit.

Conservatio tabi.

Universè fermè apud medicos conqueritur de morbum excitandi difficultate; et hæc partim fortassè ex parva tabi efficientia devenit,

nit, partim etiam ex brevi tempore quo vim suam retinet.

Si locus humore infectus ordine regulari progrediatur, virus maximè pollet septimis, octavis, et nonis diebus; tunc atque, si data occasio, colligendum est, et in forma fluida usurpandum. Quandò posteris pro initionibus humorem vaccinæ conservare velimus, in penam seu vitrum accipiendus est, et in aëre siccandus: hoc simplice modo adhibito, post tres etiam menses, vim suam haud imminutam retinere repertus est *. Ad tabi conservacionem multùm fortassè conferret, si penna vel vitrum iterum iterumque humore madefactæ essent; liquet enim cel. CURRIE in pus varioiosum experimentis, ut quò crassiorem in massam colligatur, eò diutiùs suas vires retineat †. Prodest etiam virus exsiccatum, gummi *Arabici* seu gummi *copal* solutione, leviter oblinere;

* JENNER'S "Further Observations."

† "Medical Reports," p. 61.

nere; sic enim aëris contactus prohibetur, atque corruptela plurimùm tardatur. Idem quoque propositum commodè absolvitur, humorem inter laminas vitreas cerâ occlusas conservando. Si etiam in vase vitreo, gas hydrogenticum seu azoticum continente, inclusum sit, mutationes quas in aëre subit diu differuntur*.

Priusquam utatur hoc virus conservatum, ut aquæ calidæ vaporibus, vel aquâ ipsa calefactâ permadescat, curandum est; fit enim exsiccatione multò durius et insolubilius, pure varioloso †.

In humore inferendo, a WOODVILLE præcipitur, ut lanceola propemodum ad angulum rectum cum cute teneatur, et loco puncturæ ut cuticula sæpe leviter perstringatur, donec acies instrumenti cruore tingatur.

Infectæ partis hæc solita progressio. Secundo aut tertio die leniter rubet, et ad tac-

Progressio morbi in loco infectione infecto.

tum

* PEARSON.

† WOODVILLE.

tum aliquantum tumet. Inflammatio et tumor paulatim augentur, et sexto vel septimo die, humore limpidò plena vesicula conspicitur. Inflammatione progrediente, vesicula magnitudine crescit: in media parte deprimitur; margines autem turgescunt, et humore implentur. Octavo, nono, seu decimo die, rubor undique ex pustula in cutem latè efflorescit; et hic a dimidio ad duos usque pollices sese extendens, certum præbet indicium actionis, quam in totum jam corpus virus exercet. Pustula interim augetur plerumque ad undecimum diem, et ex hoc tempore efflorescentia excedere incipit, et circulo priùs formato paulatim evanescit: limpidus simul humor lentescit, et exsiccat, depressum vesiculæ centrum scabrum et fuscum evadit, et crustâ nitente et crassâ, ferruginei aut subnigri coloris brevi totum obducitur. Crusta nisi vi prius summotâ, post duas circiter hebdomadas sponte delabitur.

Longè in majori infantium numero, nulla ægrotatio percipienda est; sed tamen in paucis, et aliquid frequentiùs in adultis, capitis dolor, cibi appetentiæ defectus, et pulsûs frequentia aucta, vix ultra horas duodecim perdurantes, sentiuntur. Hæc symptomata, prægresso in axilla et pustula dolore, octavam aut nonam circiter diem plerumque aggrediuntur, et si neque antecedant, nec comitentur ruborem, pro certo habeamus non omninò adventura.

Affuetus morbi decursus plerumque ut supra memoratus, quibusdam autem in exemplis, paulò seriùs ociùsve pustula ad crisin pervenit; et quando rubor circumfusus non ante diem undecimum sese ostendit, aliquid ægrotationis plerumque accedit*.

Ex notis loci cui humor infusus est, certo ordine certoque tempore se invicem excipientibus, an contagio suscepta fuerit judicamus.

Si

* WOODVILLE, "Observations."

Si primo aut secundo die, punctura multo rubore circumdetur, ne contagium rejiciatur timendum est, et tertio quartove die, si pustula magna et tumida apparuerit, præcipuè si vesicula in apice viva sit, minimè dubitandum quin initio defecerit, corpusque variolis obnoxium restet. Eadem variolis opportunitas manebit, si sexto vel septimo die pustula non formam induat affuetam, sed in ulcus serpens et suppuratum transit.

Obiter hîc forsan observare liceat, quòd qui variolarum contagium, vaccinæ etiam rejiciunt. Hâc immunitate gaudere, unum ex viginti SAUVAGES æstimavit: a WOODVILLE autem, cujus in hac re auctoritas plurimùm valet, unus tantùm ex circiter sexaginta immunis censetur.

Morbus etiam usque ad summum progressus, attentè et accuratè observandus est. Si notæ a pustula veræ vaccinæ semper ostentæ, forma scilicet circularis et circumscripta, margines

gines altæ et turgidæ, centrumque depresso, in memoria teneantur, nullus aut errori aut fallaciæ locus; cùm autem desint hi characteres, cùmque margines angulatæ aut irregulares videntur, de morbi natura semper dubitandum; et vel ex vitio tabo vaccinæ, vel ex pustulæ spurix aut exulceratæ secretionem, vel denique ex ipso variolarum humore, exortum esse suspicandum.

Curatio
medica.

Auxilio medico rarissimè opus est. Pustulâ ad summum perventâ, si urgeant signa pyrexix, a cathartico forti multùm lenientur. Inflammatio pustulæ aucta, et sese diffundere minitans, per pannos aceto et aquâ, vel cerussa acetatâ solutâ, madefactos, facilè sedatur. Unguentum hydrargyri, eodem cum consilio utilè adhibetur.

Cùm in ulcus transire locus se pronum ostendit, quod etiam ante sextum diem aliquando accidit, cum acu vel alio instrumento in acidum sulphuricum immerso, per breve tem-

poris

poris spatium tangendus est, posteaque cum spongia humida abstergendus. Tunc atque si pustula redeat ad pristinam formam, et per gradus ordinatos procedat, haud minùs arcere variolas valebit*.

Accidit nonnunquam, præcipuè autem rure, ut vel aëris vel ægri pravâ constitutione, pustula post crisin exulceret, et permolesta deveniat: hoc etiam, sicut constat variis ex testimoniis, per acidum sulphuricum modo supra memorato tempestivè applicatum, facilè prohibeatur. Suadet etiam JENNER, ut semper pustulæ progredienti obsistere tentaremus, simul ac pyrexia aut rubor circumfusus, corpus totum laborare indicia præbeant. Illis in regionibus ubi exulceratio sæpius accidit, hoc certè semper monendum; Londini autem et Edinæ, pustulæ exulceratæ tam rara sunt exempla, ut propemodum supervacua

hæc

* WOODVILLE, "Observations."

hæc cura videatur. Loco jam exulcerato, emplastrum *hydrargyri nitrati rubri* unguento simplice mixti, vel *unguenti hydrargyri nitrati*, ulcerationis diffusioni plerumque obsistet, et faciet ut locus brevi sanetur.

ABNORMIA.

ABNORMIA quædam, infitionem vaccinæ aliquando excipientia, etiamnum memoranda superfunt.

Papulæ.

Nonnunquam accidit, pustulâ progrediente, papulas leves et evanescentes, in diversis corporis partibus apparere: quædam etiam tubercula rubra et dura, aliquando conspiciuntur. Hæc circa diem decimum quartum plerumque erumpunt; illæ autem sæpe prima cum brachii inflammatione, et interdum etiam feriùs videntur.

Papulæ non ex vaccinea accepta in cor-
pus

pus contagione, sed ex sola pustulæ inflammatae irritatione, oriuntur. Similium in infantibus exempla eruptionum, ex dentitionis aut viscerum quarundam affectionum irritatione, omnibus cognita; cibusque venenatus in ventriculum acceptus, sæpe similes in adultis edit effectus*.

Tubercula tamen dura ex contagione vaccinae in corpus accepta, provenire habenda sunt; quando enim ad humorem formandum progressa sunt, quod interdum, quanquam rarò, evenit, secretus humor morbo in alio producendo idoneus a WOODVILLE repertus est †.

Tubercula.

Nonnullis etiam, rarissimis quanquam in exemplis, eruptiones quaedam, pustulam in brachio

Pustulæ secundariae.

* “Ex solo *mitulorum*, ostrearum venenatarum, vel et cancerorum, in aliis victu, jam copiosa ad cutem exanthemata prorumpunt.”—FRANK, de Curandis Hominum Morbis, vol. iii. 10.

† “Observations.”

brachio infitione excitatam omninò referentes, in corpus videntur. Inter 1300 *Mancunii* (Manchester) quodam ex amicis meis * inoculatos, his eruptionibus vaccineis sex afficiebantur; et inter paucos infantes infitione infectos, unum quidem simile exemplum mihi etiam obvium occurrit. Humor ex his eruptionibus veram vaccinam excitare valet, nec humore pustulæ inoculatæ sæpius eruptiones secundarias gignit †.

Variolæ supervenientes vaccinae.

Altera attamen eruptionum species, vaccinae infitioni aliquando succedens, ampliorem animadversionem postulat;—eruptio nempe in
diversis

* Dom. GIBSON.

† Duo enarrantur exempla, in quibus plus centum pustulæ *secundariae* sese extulerunt; octo autem infantes harum eruptionum humore infecti, vaccinam sine eruptionibus, mitissimâ etiam formâ, subierunt.—Vid. HOLT, in “Med. and Phys. Journal.”

diversis corporis partibus pustularum variolas prorsus referentium. Ex quingentis illis apud *Nosocomium pro insitione variolarum* vaccinâ primùm infectis, trecenti his eruptionibus corripiebantur: ex his, plurimi graviter ægrotabant, et infans quidem unus morte abreptus est. Eiusdem generis eruptiones, eâdemque corporis ægrotatione comitatæ in variis etiam Angliæ regionibus evenerunt.

Aucta de vaccina scientia harum eruptionum naturam tandem explicavit, nec ampliùs locus est dubitandi, quin omnes reverà *variolæ* extitissent.

Per plurima exempla jam satis probatum est, quòd corpore variolarum effluvio prius obiecto, insitio humoris vaccineæ minimè ne variolæ postea erumpant, prohibebit; hæ enim pustulæ vaccinæ et crescenti, et ad summam perventæ, et exsiccatæ, iterum iterumque supervenere*.

D

Porro

* Hujuscemodi exempla nonnulla apud " Medical and

Porro autem repertum est, pustulam vaccinae infusione excitatam, pustulasque variolarum contagione fortuita provenientes, eodem tempore per gradus ordinatos progredi posse*. Nihil in hac re inesse fallaciae, clare ex hoc constat, quod duobus in eodem homine morbus unà existentibus, humor ex illius pustula vaccinae, ex hujus variolas parit; sicut experimenta amici suprà memorati (vid. p. 24.), atque aliorum, factis docuerint. His igitur cognitis, si simul in memoria habeamus, has eruptiones variolas in forma prorsùs retulisse, humoremque

and Physical Journal," extant: unum quidem nono post infusum humorem vaccineum die, nobis etiam visum; aliaque medicis ab amicis plurima memorata sunt.

* Si attamen ante quintum post infusum humorem diem, variolae supervenerint, pustula vaccinea non ampliùs crescit, sed paulatim recedit et exsiccat. — Vid. PEARSON, apud DUNCAN'S "Annals of Medicine," vol. v.

humoremque ex illis insitum similes eruptiones aliis peperisse, etiamque per effluvium propagatas*, et nullis nisi variolarum contagioni prius expositis unquam visas fuisse, an alia quædam defunt documenta, ne vera variolarum exempla existimentur?

Notatu dignum est, quòd quando variolæ fortuitæ vaccinæ supervenerint, æquè sunt mites, ac cum insitione excitatæ, et plurimis hoc observandi occasiones adfuerunt. Neque sanè in hac re facilis deceptio, cùm in variolis fortuitò acceptis, nulla vaccinæ pustulâ præsentè, ex sex quibusque correptis saltem unus oppetat.

Disceptatum est an vaccina eodem bis suscipi possit. In homine qui morbum jam semel subiit, virus iterum insertum plerumque cutem non afficit; aliquando autem pustula localis, veras vaccinæ notas ostendens, et designatâ et fortuitâ insitione, in cute excitata

est.

Quædam
generalia
ad vacci-
nam per-
tinentia.

* WOODVILLE'S Reports.

est. Reverà quod de natura humoris variolarum jampridem notum est, qui cutem iterum iterumque afficere valet, non ambiguum reddidit quin hoc futurum*.

Ab homine etiam qui variolas subiit, locales vaccinæ effectus suscipiuntur: quidam ex condiscipulis meis, variolas jamdiu perpeffus, pustulam vaccineam in digito suo infitione excitavit, atque ejus humore veram in infante vaccinam produxit.

Abundè jam probatum est, quòd corpus per vaccinam a variolarum contagione omninò tutum reddatur. Plus mille hominum, post
vaccinam

* “Obvium vulgatissimumque est, pus variolosum tactu immitti in cutem eorum qui variolas jam passi sunt, indéque pustulas exoriri, quæ formâ, durationis tempore, inflammationis, suppurationis, exsiccationisque modo, veras omninò variolas referunt.”—BURSERIUS, *Instit. Med. Pract.* vol. ii. 151.
—Vid. etiam JENNER’S “Further Observations.”

vaccinam acceptam, et effluvio variolarum se objecerunt, earumque humorem insitione in cutem receperunt; hæ autem ne semel quidem consequutæ sint; et in prolatis exemplis variolarum, longo post tempore vaccinæ succedentium, satis ex symptomatum narratione apparet, ægrotos non verâ sed falsâ vaccinâ laborâsse.

Rogatum est, an homines per totum vitæ decursum, a variolis tueantur? Si documentis opus esset, hoc ex aliorum comparatione morborum satis constaret; luculentiùs autem per eorum exempla probatur, qui morbum a vaccâ quinquaginta vel sexaginta abhinc annos accepti*, adhuc etiam variolis immunes supersunt.

Unum solummodo vaccinæ exemplum fatale memoratur: in infante quodam, erythema per cutem a pustula serpens, in
corpus

* JENNER. — FERMOR'S Letter on the Cow-pox.

corpus se diffudit, et mortem tandem intulit*.

Vaccina jam in Hiberniam, in Galliam, Germaniam, Helvetiam, Italiam, et in Americam, diu translata est, et ubique lenitatem pristinam servavit. In his solis Insulis, 100,000 † hominum infitionem jampridem pertulerunt, et singulis huic numero mensibus, millia adjunguntur.

Quantum utilitatem generi humano vaccina attulit, referre non opus est. Ipsa non modo periculi, verùm etiam incommodi, prope modum expers, spem bene fundatam et jucundam animis injicit, ut morbum qui inter postremos

* Vid. "Med. and Phys. Journal."—Hoc unicum exemplum asserui, apud Nosocomium enim Londini vix dubitandum quin infans cujus mors recordatur, febre variolarum e vita abreptus esset.

† JENNER, in "Med. and Phys. Journal."

postremos mille annos, decimam vel amplius partem hominum extinxit*, tandem aliquando delere possumus.

* HAYGARTH, "Sketch of a plan to exterminate the Small-pox," p. 8.

F I N I S.

* Vid. "Med. and Phys. Journal."—Hoc unicum exemplum alicuius, quod Notocomium cum Londini vix dubitandum quod talis casus more recordatur, scilicet variolam e vita abiecit esse.

† Jenner, in "Med. and Phys. Journal."

DISSECTATIO MEDICA

ORATIONIS

DE

VACCINAE